

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
AGCOM COMUNICAZIONI

RESOLUTSIOON NR 298/23/CONS

MÄÄRUS, MILLEGA RAKENDATAKSE 8. NOVEMBRI 2021. AASTA SEADUSANDLIKU DEKREEDI NR 208 (PROGRAMMIDE, KASUTAJATE LOODUD VIDEOTE VÕI AUDIOVISUAALSETE ÄRILISTE TEADAANNETE KOHTA, MIS ON SUUNATUD ITAALIA AVALIKKUSELE JA MIDA EDASTATAKSE VIDEOJAGAMISPLATVORMI KAUDU, MILLE TARNIJA ON REGISTREERITUD TEISES LIIKMESRIIGIS) ARTIKLI 41 LÕIGET 9

AMETIASUTUS

Nõukogu 22. novembri 2023 koosolekul,

VÕTTES ARVESSE 14. novembri 1995. aasta seadust nr 481 „*Konkurentsi ja kommunaalteenuste reguleerimise eeskirjad. Kommunaalteenuseid reguleerivate asutuste asutamine*;

VÕTTES ARVESSE 31. juuli 1997. aasta seadust nr 249, mis käsitleb *Side reguleeriva asutuse loomist ning telekommunikatsiooni- ja raadiotelevisioonisüsteemide ja -süsteemidega seotud eeskirjade kehtestamist*;

VÕTTES ARVESSE Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (edaspidi ka *E-kaubanduse direktiiv* või EÜ direktiiv);

VÕTTES ARVESSE 9. aprilli 2003. aasta seadusandlikku dekreeti nr 70 direktiivi 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul) rakendamise kohta, eriti selle artikli 5 lõikeid 2, 3 ja 4;

VÕTTES ARVESSE Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1808, millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL teatavate audiovisuaalsete meediateenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv), pidades silmas muutuvat turuolukorda (edaspidi „audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv“);

VÕTTES ARVESSE eelkõige direktiivi (EL) 2018/1808 põhjendust 10, mis sätestab järgmist: „Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu (edaspidi „kohus“) praktikale on aluslepinguga tagatud teenuste osutamise vabadust võimalik piirata ülekaalukatel üldisest huvist tulenevatel põhjustel, nagu tarbijakaitse kõrge taseme saavutamine, tingimusel et sellised piirangud on põhjendatud, proportsionaalsed ja vajalikud. Seetõttu peaks liikmesriigil olema võimalik võtta teatavaid meetmeid, et tagada oma

tarbijakaitse-eeskirjade järgimine, mis ei kuulu direktiiviga 2010/13/EL kooskõlastatud valdkondadesse. Meetmed, mida liikmesriik võtab oma riikliku tarbijakaitsekorra jõustamiseks, sealhulgas seoses hasartmängureklaamiga, peaksid olema põhjendatud, proportsionaalsed taotletava eesmärgiga ja vajalikud, nagu on nõutud Euroopa Kohtu praktikas. Igal juhul ei tohi vastuvõttev liikmesriik võtta meetmeid, mis takistaksid teisest liikmesriigist pärinevate telesaadete taasedastamist oma territooriumil.“

VÖTTES ARVESSE Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrust (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digitaalteenuste õigusakt), eriti selle artikleid 4, 5, 6, 8, 9, 10 ja 85;

VÖTTES ARVESSE Euroopa Komisjoni ja sidet reguleeriva asutuse vahelist kahepoolset koostöölepingut digiteenuste määruse kohaldamiseks, millele kirjutati alla 30. oktoobril 2023;

Võttes ARVESSE 15. septembri 2023. aasta dekreet-seadust nr 123 *kiireloomuliste meetmete kohta noorte stressi, haridusvaesuse ja alaealiste kuritegevuse vastu võitlemiseks ning alaealiste turvalisuse tagamiseks digimaailmas*, mida muudeti 15. novembri 2023. aasta seadusega nr 159, eriti selle artiklit 15 „Digiteenuste koordinaatori määramine digiteenuste määruse (EL) 2022/2065 rakendamisel“;

Märkides eelkõige, et eespool nimetatud õigusnormi artikli 15 lõike 1 kohaselt „Selleks et tagada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määruses (EL) 2022/2065 (mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu) sätestatud õiguste ja kohustuste tõhusus ning sellega seotud järelevalve ja kavandatud eesmärkide saavutamine, sealhulgas seoses alaealiste kaitsmisega internetis kättesaadava pornograafilise sisu ja muu ebaseadusliku või muul viisil keelatud sisu eest, mida edastavad digiplatvormid või muud vahendusteenuste osutajad, ning aidata kaasa turvalise digikeskkonna määratlemisele, määratakse sidet reguleeriv asutus digiteenuste koordinaatoriks määruse (EL) 2022/2065 artikli 49 lõike 2 tähenduses.“

VÖTTES ARVESSE Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2008/49/EÜ (IMI määrus), eriti selle artiklit 29;

Võttes ARVESSE Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (kodifitseerimine) ja eelkõige selle artiklit 5;

VÖTTES ARVESSE 8. novembri 2021. aasta seadusandlikku dekreeti nr 208, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiivi

(EL) 2018/1808 (millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamise konsolideeritud õigusakti käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) (edaspidi „TUSMA“ või „konsolideeritud õigusakt“) rakendamist, eriti selle järgmisi artikleid:

- artikkel 3, lõige 1, punkt c, kus „*videojagamisplatvormi teenus*“ on määratletud kui „*teenus, nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57; kui teenuse enda, selle eristatava osa või olulise funktsionaalsuse peamine eesmärk on üldsusele suunatud programmide, kasutaja loodud videote või mõlema pakkumine, mille eest videojagamisplatvormi pakkujal puudub toimetust vastutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses elektroonilise side võrkude kaudu teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil ning mille organisatsiooni määrab kindlaks videojagamisplatvormi pakkuja, sealhulgas automaatsete vahendite või algoritmide abil, eelkõige kuvamise, märgistamise ja järjestamise kaudu*“;
- *konsolideeritud seaduse artikli 4 lõige 1, mis sätestab järgmist: „1. Audiovisuaalmeedia teenuste süsteemi, raadioringhäälingu ja videote jagamise platvormi teenuste aluspõhimõtete hulka kuuluvad ringhäälingumeedia vabaduse ja mitmekesisuse tagamine, iga üksikisiku sõnavabaduse kaitse, sealhulgas arvamussvabadus ning vabadus saada või edastada piiramatult teavet või ideid, austades samal ajal inimväärikust, mittediskrimineerimise põhimõtet ja võitlust vihakõne vastu, teabe objektiivsust, täielikkust, ustavust ja erapooletust; autoriõiguse ja intellektuaalomandi õiguste kaitse, avatus erinevatele poliitilistele, sotsiaalsetele, kultuurilistele ja usulistele arvamustele ja suundumustele ning etnilise mitmekesisuse ning kultuuri-, kunsti- ja keskkonnapärandi kaitsmine riiklikul ja kohalikul tasandil, austades samal ajal vabadusi ja õigusi, eelkõige isiku väärikust ja isikuandmete kaitset, lapse heaolu, tervise ning harmoonilise füüsilise, vaimse ja moraalse arengu edendamist ja kaitset, mis on tagatud põhiseaduse, Euroopa Liidu õiguse, Itaalia õiguses kehtivate rahvusvaheliste eeskirjadega ning riiklike ja piirkondlike õigusaktidega.*
- artikli 9 lõige 1, mille kohaselt „*amet tagab talle seadusega antud ülesannete täitmisel isiku põhiõiguste austamise side valdkonnas, sealhulgas audiovisuaal- või raadiomeedia teenuste kaudu. Amet kasutab oma volitusi erapooletult ja läbipaistvalt ning kooskõlas direktiivi (EL) 2018/1808 eesmärkidega, eelkõige seoses meediapluralismi, kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse, tarbijakaitse, juurdepääsetavuse, mittediskrimineerimise, siseturu nõuetekohase toimimise ja ausa konkurentsi edendamisega.*“;
- artikli 9 lõige 2, mille kohaselt „*amet kasutab audiovisuaal- ja raadiomeedia teenuste ning videojagamisplatvormi teenuste valdkonnas volitusi, mis on sätestatud käesolevas konsolideeritud seaduses, samuti muude kehtivate eeskirjadega juba antud volitusi, isegi kui need ei sisaldu konsolideeritud seaduses, ning eelkõige*

volitusi, mis on sätestatud 6. augusti 1990. aasta seaduses nr 223, 14. novembri 1995. aasta seaduses nr 481 ja 31. juuli 1997. aasta seaduses nr 249“;

- artikli 41 lõige 7, mille kohaselt „Ilma et see piiraks 9. aprilli 2003. aasta seadusandliku dekree di nr 70 artiklite 14–17 kohaldamist ja ilma et see piiraks eelnevate punktide kohaldamist, võib 2003. aasta seadusandliku dekree di nr 70 artikli 5 lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud korras piirata selliste programmide, kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriliste teadaannete vaba liikumist, mida edastab videojagamisplatvorm, mille tarnija asub teises liikmesriigis ja on adresseeritud Itaalia üldsusele järgmistel eesmärkidel: a) alaealiste kaitse sisu eest, mis võib kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut vastavalt artikli 38 lõikele 1; b) võitlus rassilise, seksuaalse, usulise või etnilise vihkamisele õhutamise ning inimväärikuse rikkumise vastu; c) tarbijate, sealhulgas investorite kaitse vastavalt käesolevale konsolideeritud seadusele“;

- artikli 41 lõige 8, mille kohaselt „[E]esmärgil teha kindlaks, kas programm, kasutaja loodud video või audiovisuaalne äriline teadaanne on suunatud Itaalia üldsusele, sellised kriteeriumid nagu näiteks kasutatav keel, märkimisväärse arvu kontaktide kaasamine Itaalia territooriumil või tulude saavutamine Itaalias.“;

VÕTTES ARVESSE 2000. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 21 („Mittediskrimineerimine“) ja eelkõige lõiget 1, mille kohaselt on keelatud igasugune diskrimineerimine soo, rassi, nahavärvuse, etnilise või sotsiaalse päritolu, geneetiliste omaduste, keele, usutunnistuse või veendumuste, poliitiliste või muude arvamuste, rahvusvähemusse kuulumise, varalise seisundi, sünnipära, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel;

VÕTTES ARVESSE 2000. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 22 (kultuuriline, usuline ja keeleline mitmekesisus), mille kohaselt „liit austab kultuurilist, usulist ja keelelist mitmekesisust“;

VÕTTES ARVESSE põhiseaduse artiklit 3, mille kohaselt on kõigil kodanikel võrdne sotsiaalne väärikus ja nad on seaduse ees võrdsed, olenemata soost, rassist, keelest, usust, poliitilistest vaadetest, isiklikest ja sotsiaalsetest tingimustest. Vabariigi kohustus on kõrvaldada majanduslikku ja sotsiaalset laadi takistused, mis kodanike vabadust ja võrdsust tõhusalt piirates takistavad inimese täielikku arengut ja kõigi töötajate tõhusat osalemist riigi poliitilises, majanduslikus ja sotsiaalses korralduses“;

VÕTTES ARVESSE nõukogu 28. novembri 2008. aasta raamotsust 2008/913/JSK teatavate rassismi ja ksenofoobia vormide ja ilmingute vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse vahenditega ning 15. märtsi 2017. aasta direktiivi (EL) 2017/541 terrorismivastase võitluse kohta, millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/475/JSK ja muudetakse nõukogu otsust 2005/671/JSK;

VÕTTES ARVESSE ECRI (Euroopa Nõukogu rassismi ja sallimatuse vastu võitlemise komisjon) 8. detsembril 2015. aastal vastu võetud üldist poliitilist soovitusi nr 15, milles julgustatakse riike võtma konkreetseid meetmeid, et vältida etnilise diskrimineerimise kõigi vormide vastu ja need kaotada kooskõlas inimõigusi kaitsva rahvusvahelise õigusega;

VÕTTES ARVESSE nõukogu 28. novembri 2008. aasta raamotsust 2008/913/JSK teatud rassismi ja ksenofoobia vormide ja ilmingute vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse vahenditega;

VÕTTES ARVESSE tegevusjuhendit internetis leviva vihakõne ebaseaduslike vormide vastu võitlemiseks, mille Euroopa Komisjon allkirjastas 31. mail 2016;

VÕTTES ARVESSE Euroopa Komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Võitlus ebaseadusliku veebisuga“ (COM(2017) 555). *Digiplatvormide suurema vastutuse suunas*“;

VÕTTES ARVESSE „Meedia ja alaealiste eneseregulatsiooni koodeksit“, mille komisjon kiitis heaks ringhäälingusüsteemi loomiseks 5. novembril 2002 ning millele ringhäälinguorganisatsioonid ja allakirjutanud ühendused kirjutasid alla 29. novembril 2002;

VÕTTES ARVESSE 22. novembri 2006. aasta otsust nr 165/06/CSP, mis käsitleb meelelahutusprogrammides alaealiste põhiõiguste austamist, isikuväärikuse austamist ning alaealiste õiget füüsilist, vaimset ja kõlbelist arengut;

VÕTTES ARVESSE 22. veebruari 2007. aasta otsust nr 23/07/CSP „Addressing Act on the Fundamental Rights of the Person and the Prohibition of Broadcast with Pornographic Scenes“ (isiku põhiõiguste austamise ja pornograafiliste stseenide ja pornograafiliste telesaadete keelamise seadus);

VÕTTES ARVESSE 3. mai 2013. aasta resolutsiooni 51/13/CSP, mis sisaldab „määrust tehniliste meetmete kohta, mis võetakse selleks, et vältida alaealiste poolt audiovisuaalmeedia teenuste osutajate poolt kättesaadavaks tehtud saadete vaatamine ja kuulamine, mis võivad tõsiselt kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut vastavalt 31. juuli 2005. aasta seadusandliku dekreeedi nr 177 artiklile 34, mida on muudetud ja täiendatud 15. märtsi 2010. aasta seadusandliku dekreediga nr 44, mida on muudetud 28. juuni 2012. aasta seadusandliku dekreediga nr 120“;

VÕTTES ARVESSE otsust nr 157/19/CONS, millega võetakse vastu määrus, millega kehtestatakse sätted inimväärikuse austamise ja mittediskrimineerimise põhimõtte ning vihakõne vastu võitlemise kohta;

VÖTTES ARVESSE 22. veebruari 2023. aasta otsust nr 37/23/CONS, mis käsitleb „määrust isiku põhiõiguste kaitse kohta vastavalt 8. novembri 2021. aasta seadusandliku dekreeedi nr 208 (audiovisuaalmeedia teenuste konsolideeritud seaduse) artiklile 30“;

VÖTTES ARVESSE 26. juuli 2023. aasta otsust nr 194/23/CONS „Kasutajate ja elektroonilise side operaatorite või audiovisuaalmeedia teenuste osutajate vahelisi vaidluste lahendamise menetlusi ning TUSMA artikli 42 lõike 9 rakendamist seoses videote jagamise platvormidega käsitleva õigusraamistiku muutmine“;

Vöttes ARVESSE 27. septembri 2023. aasta resolutsiooni nr 224/23/CONS „Resolutsiooni nr 666/08/CONS (sideoperaatorite registri korraldamist ja pidamist käsitleva määruse kohta) muudatus, mille eesmärk on koostada Itaalia jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate nimekiri ning pikendada resolutsiooni nr 105/23/CONS artikli 1 lõikes 5 osutatud menetluse lõpuleviimise tähtaega selle osa puhul, mis on seotud postiteenuste osutajate, sealhulgas postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate sideoperaatorite registrisse kandmisega“;

VÖTTES ARVESSE 27. aprilli 2012. aasta otsust nr 223/12/CONS Uue side reguleeriva asutuse korralduse ja toimimise määruse vastuvõtmine, viimati muudetud otsusega nr 434/22/CONS;

VÖTTES ARVESSE 5. aprilli 2019. aasta otsust nr 107/19/CONS, mis käsitleb „määrust konsulteerimiskorra kohta ameti pädevusse kuuluvates menetlustes“;

VÖTTES ARVESSE 29. juuli 2014. aasta otsust nr 410/14/CONS, mis käsitleb haldustrahvide ja -kohustuste kodukorda, mida on viimati muudetud otsusega nr 437/22/CONS;

VÖTTES ARVESSE 16. märtsi 2023. aasta otsust nr 76/23/CONS avaliku konsultatsiooni algatamise kohta seoses määruse eelnõuga, millega rakendatakse 8. novembri 2021. aasta seadusandliku dekreeedi nr 208 (mis käsitleb Itaalia üldsusele mõeldud programme, kasutaja loodud videoid või audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid) artikli 41 lõiget 9, mida edastab videote jagamise platvorm, mille tarnija on asutatud teises liikmesriigis;

MÄRKIDES eelkõige, et e-kaubanduse direktiivi põhjendustes 45–48 on täpsustatud, et:

„(45) Käesoleva direktiiviga kehtestatud vahendusteenuste osutajate vastutuse piirangud ei mõjuta eri liiki ettekirjutuste tegemise võimalust. Sellised ettekirjutused võivad seisneda eelkõige kohtute või haldusasutuste korraldustes, millega nõutakse mis tahes rikkumise lõpetamist või ärahoidmist, sealhulgas ebaseadusliku teabe kõrvaldamist või sellele juurdepääsu tõkestamist.“

(46) Vastutuse piirangust kasu saamiseks peab teabe talletamises seisneva infoühiskonna teenuse osutaja, kui ta on saanud ebaseaduslikust tegevusest teada või sellest teadlikuks, tegutsema kiiresti, et kõrvaldada asjaomane teave või tõkestada sellele juurdepääs. Eemaldamisel või juurdepääsu keelamisel tuleb järgida sõnavabaduse põhimõtet ja selleks siseriiklikul tasandil kehtestatud menetlusi. Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide võimalust kehtestada erinõudeid, mis peavad olema täidetud kiiresti enne teabe eemaldamist või blokeerimist.

(47) Liikmesriikidel ei ole lubatud kehtestada teenuseosutajatele seirekohustust ainult seoses üldist laadi kohustustega; see ei puuduta järelevalvekohustusi konkreetset juhul ega mõjuta eelkõige riigi ametiasutuste korraldusi vastavalt siseriiklikele õigusaktidele.

(48) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide võimalust nõuda, et teenuseosutajad, kes majutavad oma teenusesaajate esitatud teavet, täidaksid teatavat liiki ebaseadusliku tegevuse avastamiseks ja ärahoidmiseks hoolsuskohustust, mida neilt võib mõistlikult eeldada ja mis on sätestatud siseriiklikus õiguses.“;

MÄRKIDES, et digiteenuste määruse põhjenduses 38 selgitatakse järgmist:

„(38) Ebaseadusliku sisu vastaste meetmete võtmise ja teabe esitamise korralduste suhtes kohaldatakse eeskirju, millega kaitstakse selle liikmesriigi pädevust, kus teenuseosutaja on asutatud, ja eeskirju, millega nähakse teatavatel juhtudel ette võimalikud erandid sellest pädevusest, mis on sätestatud direktiivi 2000/31/EÜ artiklis 3, üksnes juhul, kui kõnealuse artikli tingimused on täidetud. Arvestades, et kõnealused korraldused puudutavad vastavalt konkreetset ebaseaduslikku sisu ja teavet, kui need on suunatud teises liikmesriigis asutatud vahendusteenuste osutajatele, ei piira need põhimõtteliselt nende teenuseosutajate vabadust osutada oma teenuseid piiriüleselt. Seetõttu ei kohaldata nende korralduste suhtes direktiivi 2000/31/EÜ artiklis 3 sätestatud eeskirju, sealhulgas neid, mis käsitlevad vajadust põhjendada meetmeid, millega tehakse teatavatel kindlaksmääratud alustel erand teenuseosutaja asukohaliikmesriigi pädevusest, ja sellistest meetmetest teatamist.“

Samuti TEADMISEKS, et digiteenuste määruse artikli 6 lõikes 4 on selgitatud, et: „Käesolev artikkel ei piira kohtu- või haldusasutuse võimalust nõuda kooskõlas liikmesriigi õigussüsteemiga, et teenuseosutaja hoiaks ära või lõpetaks rikkumise.“

ARVESTADES, et eespool nimetatud otsusele nr 76/23/CONS lisatud määruse eelnõu edastas Euroopa Komisjonile (edaspidi ka komisjon) 19. aprilli 2023. aasta direktiivi (EL) 2015/1535 artikli 5 kohaselt Itaalia ettevõtlusministeeriumi ja Made in Italy keskne teatamisüksus (viitenumber 107032). Eelkõige saatis komisjon 12. mail 2023 taotluse selgituste saamiseks (viide nr 128467 ja sellele järgnev 15. mai 2023. aasta lisa nr 129255), millele vastati 25. mail 2023 (viide nr 141380), edastatud 31. mail 2023 eespool nimetatud keske teavitatusüksuse kaudu. Saadud tagasiside põhjal kavatses komisjon esitada mõned lõplikud kaalutlused seoses 26. juulil 2023 saadud teatega (viide nr 199894);

VÖTTES ARVESSE arvamusi, mis saadi avaliku konsultatsiooni käigus järgmistelt sidusrühmadelt: Confindustria Radio TV (19. mai 2023. aasta viide nr 134774), Google Ireland Limited (edaspidi ka ainult Google) (19. mai 2023. aasta viide nr 135451), Meta Platforms Ireland Ltd (edaspidi ka ainult Meta) (22. mai 2023. aasta viide nr 135845) ja U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (22. mai 2023. aasta viide nr 135846);

VÖTTES ARVESSE kuulamiste käigus esitatud märkusi, mille esitasid järgmised huvirühmad, kes seda taotlesid: Google Ireland Limited 6. juulil 2023 ja Meta Platforms Ireland Ltd 7. juulil 2023;

OLLES KOKKU VÖTNUD resolutsiooniga nr 76/23/CONS ette nähtud avaliku arutelu;

VÖTTES eelkõige ARVESSE järgmist seoses Euroopa Komisjoni märkustega:

pärast konsulteerimiseks avaldatud määruse eelnõust teatamist esitatud selgitustaotluses palus komisjon täpsustada, kas teatatud eelnõud tuleb käsitada siseriikliku meetmena, millega võetakse üle e-kaubanduse direktiivi (direktiiv 2000/31/EÜ) artikli 3 lõige 5, ning põhjused, miks on vaja vastu võtta eraldi menetlus väljaspool Itaalia territooriumi asuvatest videojagamisplatvormidest koosnevate teenuste jaoks. Lisaks palus komisjon esitada teatavat lisateavet, sealhulgas keele, milles platvormiteenuse osutaja ja Itaalia ametiasutuste vaheline edastamine ja teabevahetus peaks toimuma vastavalt teatatud kavandile, ning teatatud kavandi artikli 8 lõikes 1 osutatud kontaktisikut, viidates ka määruse 2022/2065 (digiteenuste seadus) artiklis 12 osutatud kontaktpunktile, või kui see on platvormi pakkuja jaoks vastupidi täiendav kohustus. Lisaks palus komisjon selgitada, kas käsitletava sisu kindlaksmääramist teatatud eelnõu artikli 8 tähenduses tuleks mõista nii, et see hõlmab sisu lokaliseerimise hõlbustamiseks täpset URL-i (kui see on olemas), samuti selgitust teatatud eelnõu artikli 9 lõikes 2 osutatud meetmete kohta, mis seisnevad sisu eemaldamises ja eelkõige meetmete võtmises Itaalia ametiasutuste poolt, mis mõjutavad ka sisu kättesaadavust väljaspool Itaalia territooriumi. Lõpuks palus komisjon selgitada, kas teatatud eelnõu tuleks tõlgendada nii, et see ei takista korralduste edastamist teistele digiteenuste koordinaatoritele vastavalt määruse 2022/2065 artikli 9 lõikele 4.

Vastuseks eespool nimetatud lisateabe taotlusele märkis järelevalveamet, et teatatud määrust tuleb käsitada riikliku meetmena, millega rakendatakse konsolideeritud teksti sätete alusel e-kaubanduse direktiivi artiklis 3 sätestatud korda videojagamisteenuste puhul. Sellega seoses on järelevalveamet märkinud, et eespool nimetatud määrus on järgmine: „2003. aasta seadusandliku dekreeedi nr 70 artikli 5 lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud menetlus“ vastavalt TUSMA artikli 41 lõikele 7. Eelkõige on 2003. aasta seadusandliku dekreeedi nr 70 artikli 5 lõigetega 2, 3 ja 4 üle võetud direktiivi artikli 3 lõikes 4 osaliselt ja lõikes 5 sätestatud eeskirjad.

Agcom on seega sõltumatu haldusasutus, millel ei ole seadusandlikku pädevust, vaid pigem teise reguleerimise pädevust, kusjuures kõnealuse määruse eesmärk on rakendada esmase õiguse normi (endine TUSMA artikkel 41).

Seoses taotlusega saada lisateavet teatatud määruse artikli 8 lõikes 1 osutatud kontaktisiku kohta on järelevalveamet täpsustanud, et see meede on ette nähtud selleks, et hõlbustada dialoogi VSP teenuseosutajatega ning et see ei ole kohustus, vaid VSP teenuseosutajate pelga valikuvõimaluse kasutamine ning et see võib langeda kokku digiteenuste määruse artiklis 12 kindlaks määratud arvuga. Samuti märkis järelevalveamet seoses teatatud määruse artikli 9 lõikes 2 osutatud meetmetega, et samas on määratletud menetlus selliste programmide, kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriliste teadaannete levitamise piiramiseks, mida edastab videote jagamise platvorm, mille teenuseosutaja on asutatud teises liikmesriigis ja mis on suunatud Itaalia üldsusele seal määratletud konkreetsetel eesmärkidel, ning et selles sättes järgitakse sama menetlust, mis on ette nähtud e-kaubanduse dekreeidi artikli 5 lõigetes 2–5. Sellega seoses tuletas järelevalveamet meelde, et alates 2013. aastast on ta kehtestanud ja rakendanud samalaadse menetluse, mille eesmärk on tuvastada ja lõpetada autoriõiguse rikkumised elektrooniliste sidevõrkude puhul, rakendades 9. aprilli 2003. aasta seadusandliku dekreeidi nr 70 artikleid 14, 15 ja 16, mida reguleerib määrusega nr 680/13/CONS vastu võetud määrus, millest on komisjonile juba teatatud (teatamismenetlus nr 2013/0496/I). Samuti kavatseb järelevalveamet kõnealuses määruses kiireloomulistel juhtudel pöörduda otse videote jagamise platvormi pakkuja poole, andes talle korralduse võtta kõik meetmed, sealhulgas eemaldamine, mis on sobivad selleks, et takistada Itaalia üldsuse juurdepääsu ebaseaduslikule sisule. Seega on tegemist lihtsalt korraldusega piirata (geoblokeerida) sisu, mis on suunatud Itaaliale ja mida levitab teises liidu liikmesriigis asuv VSP pakkuja, ja veebisaiti ei ole suletud. Samuti tuleb märkida, et see meede on õigustatud samadel juhtudel, mis on sätestatud e-kaubanduse direktiivi artikli 3 lõikes 1, ja seda peetakse erikaitset väärivaks (alaealiste kaitse, tarbija, sealhulgas investori kaitse, võitlus rassilisele, seksuaalsele, usulisele või etnilisele vihkamisele õhutamise ning isiku inimväärikuse rikkumise vastu).

Mis puudutab keelt, milles platvormiteenuse osutaja ja Itaalia ametiasutuste vaheline edastamine ja teabevahetus peaks teatatud määruse kohaselt toimuma, on järelevalveamet täpsustanud, et kõigis ameti vastuvõetud haldusaktides ja -meetmetes, sealhulgas üksuste puhul, mis ei ole asutatud Itaalias, kuid kes jaotavad seal oma teenuseid, kasutatakse itaalia keelt. Lisaks märkis järelevalveamet seoses programmi, kasutaja loodud video või audiovisuaalse ärilise teadaande kindlakstegemisega vastavalt teatatud määruse artiklile 8, et ta ei pea asjakohaseks näha ette täpset URL-i, võttes arvesse ka hiljutist siseriiklikku kohtupraktikat, tingimusel et võimaluse korral edastatakse VSP-teenuse osutajale õigeaegselt. Igal juhul on amet teinud end kättesaadavaks määruse muutmiseks, et võimaldada eemaldatava sisu hõlpsamat tuvastamist.

Lõpuks selgitas amet, et teatatud määrus ei takista korralduste edastamist teistele digiteenuste koordinaatoritele vastavalt määruse 2022/2065 artikli 9 lõikele 4.

Komisjon esitas ka saadud lisateavet arvesse võttes lõplikud märkused teatatud määruse eelnõu kohta. Kõigepealt viitas ta digiteenuste määrusele, millega kehtestatakse veebipõhiste vahendusteenuste osutajate jaoks ühtlustatud õigusraamistik seoses nende kohustustega tegeleda oma teenuste ebaseadusliku ja kahjuliku sisuga. Komisjon märkis sellega seoses, et digiplatvormid on üks vahendusteenustest digiteenuste seaduse artikli 3 punkti i tähenduses ning et kui need platvormid vastavad audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis aa sätestatud kriteeriumidele koostöös komisjoni 2020. aasta juuli suunistega, kvalifitseeruksid need platvormid ka audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi alusel videojagamisplatvormi teenusteks. Seetõttu kohaldatakse sellises olukorras nii audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi kui ka digiteenuste määrust.

Üldiselt märgib komisjon, et teatatud määrust võiks hinnata digiteenuste määruse sätete alusel, kuna selles täpsustatakse kohaldatav menetlus, et piirata videote jagamise platvormi teenuste kaudu talletatud sisu kättesaadavust, mida pakuvad muudes liikmesriikides kui Itaalia asuvad üksused ja mis pakuvad piiriüleseid teenuseid Itaalia territooriumil.

Üksikasjadega seoses võttis komisjon teadmiseks lisateabe taotlusele antud vastuses esitatud teabe ja eelkõige selle, et teavitatud määruse artikli 8 lõike 1 kohaselt ei ole kontaktpunkti määramine kohustuslik, mis jääb teenuseosutaja jaoks vabatahtlikuks ja võib langeda kokku digiteenuste määruse artiklis 12 osutatud kontaktpunktiga. Samuti võttis komisjon teadmiseks täiendavad selgitused teatatud eelnõus esitatud korralduste mõju kohta, mis piirduksid Itaalia territooriumil asuvate teenuste saajatega. Komisjon tervitas ka selgitust, et teatatud eelnõu ei takista korralduste saatmist teistele digiteenuste koordinaatoritele vastavalt digiteenuste määruse artikli 9 lõikele 4.

Mis puudutab teatatud määruse alusel vastu võetud korralduste sisu, siis seoses ebaseadusliku sisu tuvastamiseks täpse URL-i lisamisega ja itaalia keele kasutamisega videote jagamise platvormi teenuseosutajatele edastamiseks juhtis komisjon tähelepanu sellele, et digiteenuste määruse artiklitega 9 ja 10 ühtlustatakse teatavaid konkreetseid miinimumtingimusi, millele liikmesriigi haldus- või kohtumäärused peavad vastama, et panna vahendusteenuste osutajatele kohustus teavitada pädevaid asutusi selliste korralduste järelmeetmetest. Nende hulgas mainib komisjon järgmist: i) selge teabe lisamine, mis võimaldab vahendusteenuste osutajal tuvastada ja leida ebaseadusliku sisu (artikli 9 lõike 2 punkti a alapunkt iv ja ii) edastamine ühes vahendusteenuste osutaja deklareeritud keeles või muus liikmesriigi ametlikus keeles, milles on kokku lepitud korralduse väljastanud asutuse ja kõnealuse teenuseosutaja vahel, või taotleva asutuse keeles, tingimusel et sellele on lisatud asjakohane tõlge (artikli 9 lõike 2 punkt c ja artikli 10 lõike 2 punkt c).

Lisaks märkis komisjon, et teatatud eelnõus sätestatud menetluse eesmärk on rakendada e-kaubanduse direktiivi artikli 3 lõigetes 4 ja 5 sätestatud menetlustoiminguid, sealhulgas teateid teenuseosutaja päritoluriigile ja komisjonile. Sellega seoses viitas ta seega siseturu infosüsteemile (IMI), mis töötati välja katseprojekti raames määruse (EL) nr 1024/20126 (edaspidi „IMI määrus“) artikli 29 alusel, ning kutsus vajaduse korral üles osutama selle süsteemi kasutamisele e-kaubanduse direktiivi artikli 3 kohaldamisalasse kuuluva konkreetse piiriülese teenuseosutaja suhtes meetmete võtmiseks.

Lõpetuseks tuletas komisjon meelde vajadust tagada, et riiklikud õigusaktid oleksid kooskõlas digiteenuste õigusaktiga ja vajaduse korral e-kaubanduse direktiiviga, sealhulgas IMI rakendussüsteemiga.

PIDADES SILMAS avaliku konsultatsiooni ja sellega seotud järelevalveameti hindamiste käigus saadud vastuseid, mis on esitatud allpool:

Üldised märkused

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Kõik konsultatsioonis osalevad üksused tervitavad kõnealust kavandatud määrust, mille eesmärk on tagada Itaalia kasutajate kõrgetasemeline kaitse seoses videote jagamise platvormi teenuste kaudu kasutatava sisuga.

Üks üksus loodab, et piiravate meetmete objektiks olevate videote kindlakstegemise kriteeriumid on sama ranged kui ringhäälingusüsteemi kriteeriumid.

Teine üksus märgib ära teatavad kriitilised küsimused, mis on seotud määruse eelnõu kooskõlastamisega audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga 2010/13/EL, mida on hiljem muudetud direktiiviga 2018/1808, digiteenuste määrusega, e-kaubanduse direktiiviga ja üldisemalt päritoluriigi põhimõttega. Eelkõige märgib ta kõigepealt, et kuigi määruse eelnõu on EÜ direktiivi artiklist 3 inspireeritud, kvalifitseerub see siseriiklikuks õigusnormiks, mille vastuvõtmist ei ole audiovisuaalmeedia teenuste direktiivis ette nähtud – ja see on ka sõnaselgelt välistatud – ning see ei ole vajalik, arvestades seadusandliku dekreeedi 70/03 sätete olemasolu, mis on ammendavad, vahetult kohaldatavad ja kattuvad täielikult kõnealuse eelnõuga. Lisaks märgib sama üksus teisest seisukohast olulisi küsimusi seoses määruse eelnõu ja digiteenuste määruse kooskõlastamisega. Sellega seoses viidatakse eespool nimetatud määruse põhjendusele 9, mille kohaselt on liikmesriikidel keelatud võtta vastu täiendavaid siseriiklikke nõudeid küsimustes, mis kuuluvad määruse enda kohaldamisalasse, kui määruses ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti, kuna see mõjutaks vahendusteenuste osutajate suhtes kohaldatavate täielikult ühtlustatud eeskirjade otsest ja ühtset kohaldamist kooskõlas määruse enda eesmärkidega. Üksus märgib, et määruse eelnõu kohaldamisala näib kattuvat digiteenuste määruse kohaldamisalaga, mis hõlmab alaealiste ja tarbijate kaitset ning võitlust vihakõne ja diskrimineeriva sisu vastu. Lõpuks leiab sama üksus, et määruse eelnõus esineb vastuolusid seoses vastavusega e-kaubanduse direktiivi

artiklis 3 osutatud päritoluriigi põhimõttele, mille kohaselt liikmesriik ei saa piirata infoühiskonna teatava teenuse vaba ringlust seoses sisuga, mida tuleb pidada üksnes „ohtlikuks“, mitte ebaseaduslikuks. Lõpuks märgib üksus sellega seoses, et ainus liidu õigusega kooskõlas olev TUSMA artikli 41 lõike 7 tõlgendus on selline, mis piirab selle kohaldamisala üksnes õigusvastase akti sisuga. Teistsugune tõlgendus oleks tegelikult vastuolus päritoluriigi põhimõttega ja ülereguleerimise keeluga. Seetõttu teeb ta ettepaneku täpsustada paremini õigusakti kohaldamisala, viidates selgelt sisu piiramisele sisukategooriaga, mis on vastuolus Itaalia õigusaktidega.

Teine üksus rõhutab vajadust austada Euroopa õiguse põhimõtteid kui ühtse turu nõuetekohase toimimise olulist vahendit, et soosida Euroopa ja Itaalia kasutajaid; lisaks rõhutab ta videote jagamise platvormina, et ta on varustanud end äärmiselt rangete reklaamistandarditega, mis kehtivad kõigile kasutajatele, sealhulgas alaealistele, ja millega kehtestatakse tasulistele reklaamidele väga kõrged standardid. Ta rõhutab ühtlustamise tähtsust peamise põhimõttena tagamaks, et internetipõhised teenused ja tarbijad saaksid kasu tõeliselt ELi digitaalsest ühtsest turust.

Lõpetuseks rõhutab veel üks üksus, kui olulised on kõnealuse määrusega kehtestatud sätted, eelkõige seoses uue menetlusega ebaseadusliku sisu eemaldamiseks, millega nähakse ette uus võimalus sekkuda kiireloomulistel juhtudel nii otse sidet reguleeriva asutuse poolt kui ka selle riigi reguleeriva asutuse poolt, kus jagamisplatvorm on loodud kõigi muude juhtumite puhul. Seetõttu peab ta vajalikuks levitada seda võimalikult laialdaselt, seda ka tarbijaühenduste toel, et suurendada kasutajate teadlikkust käesoleva määruse sisust.

Järelevalveameti märkused

Seoses mureküsimumstega, mis tekkisid seoses kõnealuse määruse ja selles viidatud peamiste Euroopa määruste (digiteenuste määrus, e-kaubanduse direktiiv, audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) kooskõlastamisega, korraldatakse kõigepealt, et direktiivi 2018/1808 ülevõtmisel andis ametile selline pädevus TUSMA artiklis 41 riigi seadusandja. Sellega seoses tuleb märkida, et seadusandja viitas sõnaselgelt seadusandliku dekree di 70/03 artiklis 5 ette nähtud menetlustele.

Samuti märgitakse, et avalikuks aruteluks esitatud määruse eelnõust teavitati Euroopa Komisjoni, kes esitas küll selgitustaotluse, kuid ei leidnud vastuolu ELi õigusaktidega. Lisaks, nagu märkis Euroopa Komisjon, näeb kõnealune määrus ette sekkumise teatud juhtudel, mis on konkreetselt määratletud seadusandliku dekree di 208/2021 artikli 41 lõikes 7, järgmistel eesmärkidel: „a) alaealiste kaitse sisu eest, mis võib kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut [...]; b) võitlus rassilise, seksuaalse, usulise või etnilise vihkamise õhutamise ning inimväärikuse rikkumise vastu ja c) tarbijakaitse, sealhulgas investorite kaitse“.

Seoses päritoluriigi põhimõtte järgimisega tõstatatud mureküsimumstega korraldatakse, et määrus põhineb direktiivil 2000/31/EÜ elektroonilise kaubanduse kohta, mille kohaselt võib iga liikmesriik piirata infoühiskonna konkreetse teenusega seotud teabeteenuste

ringlust teatavate tingimustega. Kõnealuse direktiivi artikli 3 lõike 4 kohaselt peavad meetmed, mida liikmesriik kavatseb võtta, olema: i) vajalikud mitmel kindlakstehtud põhjusel (õigus ja kord, rahvatervise kaitse, avalik julgeolek ja tarbijate, sealhulgas investorite kaitse, ii) mis on seotud infoühiskonna konkreetse teenusega, mis kahjustab punktis 1 nimetatud eesmäärke või kujutab endast tõsist ja tõsist kahjuohtu ning iii) on nende eesmärkidega proportsionaalne. Sellistel juhtudel on õigusaktides sätestatud, et enne kõnealuste meetmete võtmist ja ilma et see piiraks kohtumenetlusi, sealhulgas uurimistoiminguid, ja kriminaaluurimise raames tehtavaid toiminguid, peab liikmesriik enne kõnealuste meetmete võtmist kõigepealt paluma liikmesriigi sekkumist, kus asjaomane isik on asutatud; kui liikmesriik ei ole meetmeid võtnud või meetmed ei ole asjakohased, peab ta teatama komisjonile ja liikmesriigile oma kavatsusest sellised meetmed võtta.

Eespool nimetatud artikli 3 lõikes 5 on samuti ette nähtud võimalus kiireloomulistel juhtudel nendest tingimustest kõrvale kalduda. Sellisel juhul tuleb kõigist võetud meetmetest teavitada võimalikult kiiresti komisjoni ja liikmesriiki, kus üksus on asutatud või kus seda peetakse asutatuks, koos kiireloomuliste küsimustega.

Nende eelduste põhjal võttis amet vastu resolutsioonile nr 680/13/CONS lisatud määruse, mille eesmärk on kaitsta elektrooniliste sidevõrkude autoriõigust ja millega reguleeritakse ka ameti sekkumist väljaspool Itaaliat asuvate üksuste toime pandud õigusvastaste tegude korral. Tuleb meele pidada, et eespool nimetatud määrusest teavitati ka Euroopa Komisjoni ja selle kiitis heaks halduskohus.

Viidates konkreetsetl kõnealuse määruse ja digiteenuste määruse vahelisele koordineerimisele, tuleb märkida, et digiteenuste määruse artikkel 6 (millega asendati e-kaubanduse direktiivi artikkel 14), mis käsitleb „teabe säilitamist“ reguleerivad eeskirju ja määrusi, ei piira vastavalt iga liikmesriigi õigussüsteemile kohtu- või haldusasutuse võimalust nõuda teenuseosutajalt rikkumise vältimist või lõpetamist.

Sellela seoses tuleb märkida, et nagu Euroopa Komisjon ise juba märkis, kohaldatakse uusi sätteid digiteenuste õigusaktis sätestatud piirides. Eelkõige viitab järelevalveamet kooskõlas Euroopa Komisjoni väljendatud seisukohaga digiteenuste määruse põhjendusele 38, mille kohaselt „*ebaseadusliku sisu vastaste meetmete võtmise ja teabe esitamise korralduste suhtes kohaldatakse eeskirju, millega kaitstakse teenuseosutaja asukohaliikmesriigi pädevust, ja eeskirju, millega nähakse teatavatel juhtudel ette võimalikud erandid sellest pädevusest, mis on sätestatud direktiivi 2000/31/EÜ artiklis 3, üksnes juhul, kui kõnealuse artikli tingimused on täidetud. Arvestades, et kõnealused korraldused puudutavad vastavalt konkreetset ebaseaduslikku sisu ja teavet, kui need on suunatud teises liikmesriigis asutatud vahendusteenuste osutajatele, ei piira need põhimõtteliselt nende teenuseosutajate vabadust osutada oma teenuseid piiriülevalt. Seetõttu ei kohaldata nende korralduste suhtes direktiivi 2000/31/EÜ artiklis 3 sätestatud eeskirju, sealhulgas neid, mis käsitlevad vajadust põhjendada meetmeid, millega tehakse teatavatel kindlaksmääratud alustel erand teenuseosutaja asukohaliikmesriigi pädevusest, ja sellistest meetmetest teatamist.*“

Seega, võttes arvesse, et digiteenuste määruse artikli 8 kohaselt ei ole üldised kohustused jälgida või aktiivselt tuvastada fakte või asjaolusid, mis viitavad digiplatvormide vastu suunatud ebaseaduslikule tegevusele, kohustuslik, ei piira see ameti võimalust nõuda vahendusteenuse osutajalt rikkumise ennetamist või lõpetamist kooskõlas digiteenuste määruse artikli 6 lõikega 4.

Võttes arvesse ka komisjoniga peetud arutelusid ja selleks, et tagada maksimaalne kooskõla digiteenuste õigusaktis sätestatud menetlustega, peetakse asjakohaseks sätestada, et amet kui Itaalia digiteenuste koordinaator (vastavalt 16. septembri 2023. aasta dekreetseaduse nr 123 (muudetud muudatustega 15. novembri 2023. aasta seadusega nr 159) artiklile 15 edastab digiteenuste määruse artikli 9 lõike 4 kohaselt vastuvõetud korralduse digiteenuste määruse artikli 85 alusel loodud süsteemi kaudu kõigile digiteenuste koordinaatoritele.

Artiklis 1 osutatud mõistete kohta

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Üks üksus teeb ettepaneku jätta artikli 1 punktist f välja fraas „välja arvatud nn GIFd“, kuna on hästi teada, et GIFid (graafikavahetuse vormingud) on kujutiste seeriad, mida saab määratleda ainult nende vormingu kaudu ja mis võivad jätkuda pikka aega, konsulteeritavas sättes osutatud eesmärkidel. Eelkõige märgib ta, et isegi 10- või 20-sekundilised GIFid võivad edastada kahjulikku sisu, ning lisaks on kõnealuses eeskirjas märgitud, et programmi kestus soovitakse mõiste määratlemisel tähelepanuta jätta.

Järelevalveameti märkused

Seoses ettepanekuga jätta välja viide GIFidele programmi määratlusest ja üldisemalt määruse laiendamisest ka nendele kujutistele tuleb märkida, et selle sõnastuse (mis neid sõnaselgelt välistab) sätestas Itaalia seadusandja otse seadusandliku dekreediga 208/2023 artikli 3 lõike 1 punktis g, viidates konkreetset „programmi“ määratlusele. Lisaks oli see lisamine valik, mis tehti siis, kui Itaalia seadusandja võttis direktiivi EL 2018/1808 üle, samuti kooskõlas direktiivi põhjendusega 6.

Artiklis 3 osutatud subjektiivsete kriteeriumide kohta Itaalia üldsusele suunatud sisu kindlakstegemiseks

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Seoses tuvastamiskriteeriumidega, mille eesmärk on teha kindlaks, kas sisu on suunatud Itaalia üldsusele, märgib üks üksus, et need on vastuolus konsolideeritud seaduse artikli 41 lõigetega 8 ja 9 ning samal ajal tunduvad need olevat üldised ja ülemäära ulatuslikud. Eelkõige rõhutab komitee, et esmased õigusaktid ei anna ametile pädevust määratleda Itaalia üldsusele suunatud sisu kindlaksmääramise kriteeriume; ta märgib sellega seoses, et konsolideeritud seaduse artikli 41 lõike 9 piirdub ameti reguleerimispädevuse piiramisega „lõikes 7 nimetatud meetmete vastuvõtmise menetlusega“, mainimata Itaalia üldsusele suunatud sisu määratlemise kriteeriumide kindlaksmääramist. Teisest küljest märgib sama üksus, et liikmesriigi seadusandja poolt

näidete kogumi esitamine näib eeldavat, et Itaalia üldsusele suunatud sisu tuleb arvesse võtta vastavalt juhtumipõhisele hindamisele.

Teisest küljest väidab sama üksus, et järelevalveameti sekkumine ei piirdu tema arvates esmaste õigusaktide sätete selgitamisega, vaid on selle asemel põhjendamatult uuenduslik. Ühelt poolt märgib ta, et säte, mille kohaselt piisab isegi ühe artiklis 3 sätestatud kriteeriumi täitmisest, et kvalifitseerida sisu Itaalia üldsusele suunatud sisuks, on vastuolus TUSMA artikli 41 lõikega 8, milles seevastu viidatakse näitena vaid mitmele kriteeriumile. Seevastu leiab ta, et määruse eelnõuga kehtestatakse kriteeriumid, mis ei ole seotud esmase normiga, millest mõned ei paista olevat vaidlusaluse hindamise seisukohast asjakohased. Täpsemalt märgib sama üksus, et asjaolud, et VSP pakkuja teenib Itaalias tulu või pakub kasutajaliidest itaalia keeles või teeb itaalia keele kättesaadavaks platvormi kasutuskeelena, ei oma tähtsust selle hindamisel, kas teatav sellel platvormil majutatud kasutaja loodud sisu on suunatud Itaalia üldsusele. Seevastu märgib ta, et kriteeriumide kohaldamine erinevates ELi riikides tegutseva VSP teenuseosutaja suhtes viiks tegelikult kogu platvormil kättesaadava sisu määruse eelnõu kohaldamisalasse, mis on vastuolus konsolideeritud seaduse artikli 41 lõike 7 sama mõttega. Seetõttu soovib sama üksus kogu sätte välja jätta.

Järelevalveameti märkused

Mis puudutab erandit, mille kohaselt esmased õigusaktid ei anna järelevalveametile sõnaselgelt pädevust määratleda kriteeriume, mille alusel saab kindlaks määrata, kas programm, kasutaja loodud video või audiovisuaalne äriplane teadaanne on suunatud Itaalia üldsusele, siis on esialgu märgitud, et Agcom kui sõltumatu haldusasutus, kes vastutab pädevusvaldkondade reguleerimise ja järelevalve eest, kasutab oma õigusi viisil, mis vastab kõige tõhusamalt pädevuse andmise eeskirjade aluseks olevale avalikule huvile. Sellega seoses võib ta võtta vastu määrusi või tõlgendussuuniseid, mille eesmärk on paremini selgitada esmase õigusakti sätete kohaldamisala. Käesoleval juhul on seadusandja juba kindlaks määranud kriteeriumid, kuigi näidetena, mille alusel järelevalveamet on otsustanud sõnastada täiendavad tõlgendamissuunised, ilma et see piiraks võimalust hinnata juhtumit juhtumipõhiselt.

Konkreetselt seoses asjaoluga, et järelevalveamet otsustas määratlemisel, kas teises liikmesriigis asutatud teenuseosutaja levitatav programm, kasutaja loodud video või audiovisuaalne äriplane teadaanne on suunatud Itaalia üldsusele, arvestada alternatiivseid, mitte kumulatiivseid kriteeriume, tuleb märkida, et see valik põhineb täpselt selle loetelu puhtalt selgitaval ja näitlikul kohaldamisalal.

Lõpuks meenutatakse seoses tuludega seotud kriteeriumi kohta esitatud märkustega, et selle kriteeriumi kehtestas vahetult riiklik seadusandja.

Artiklis 6 sätestatud ametile esitatavate aruannete kohta

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Üks üksus kardab, et järelevalveametis toimuvad menetlused võivad kattuda sama audiovisuaalset sisu käsitlevate kohtumenetlustega. Eelkõige märgib ta, et kuigi määruse eelnõus on ette nähtud, et menetlust ametis ei saa algatada ega jätkata, kui õigusasutuses on pooleli sama sisuga menetlus artikli 6 lõike 4 tähenduses, tekib Agcomi kohustus hoiduda hääletamisest tema arvates üksnes juhul, kui menetlus puudutab sama sisu ja see on algatatud samade poolte vahel. Ta märgib sellega seoses, et kuna tegemist on avaliku huvi kaitsel põhineva menetlusega, ei ole konkreetse sisu eemaldamist taotleva üksuse isikusamasus esmatähtis, erinevalt asjaomase sisu samasusest kõnealuses menetluses ja seda majutava VSP-teenuse pakkujast. Seetõttu on komisjon seisukohal, et kohtumenetlus, milles osaleb sama VSP pakkuja, kuid teine vastaspool, peaks igal juhul kaasa tooma esialgse või hilisema menetluse keelu kooskõlas *ne bis in idem* põhimõttega.

Järelevalveameti märkused

Mis puudutab märkusi ameti menetluste sama audiovisuaalset sisu käsitlevate kohtumenetlustega kattumise võimaliku ohu kohta, siis nõustume esitatud ettepanekuga. Võttes arvesse, et videosisu jagamise platvormilt sisu eemaldamise menetlus põhineb avalike huvide kaitsel, on kokku lepitud, et eemaldamist taotleva üksuse identiteet ei ole asjakohane, samas kui sama menetlusega hõlmatud sisu identiteet on oluline.

Esialgse uurimismenetluse kohta artiklis 8 osutatud direktoraadis

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Mis puudutab esialgset uurimismenetlust ametis ja eelkõige määruse eelnõu artikliga 8 reguleeritavas pädevas direktoraadis, siis on üksus seisukohal, et direktoraadis toimuva esialgse uurimismenetluse kestus on liiga pikk, ning viitab tähtaegade märkimisväärsel vähenemisele. Eelkõige soovib komitee, et haldusmenetlus tuleks lõpule viia viie päevaga, mitte 30 päevaga, ning peatada maksimaalselt viieks päevaks 15 päeva asemel. Võttes arvesse spontaanse kohandamise tähtaegu, tehakse ettepanek lubada viie päeva asemel kaks päeva ja pikendada seda veel kolme päeva võrra viie päeva asemel. Üksus märgib, et kavandatud muudatused on vajalikud, kuna menetluse eesmärk on kõrvaldada alaealiste psühhofüüsilist arengut ja inimväärikust kahjustavat sisu, mis õhutab vihkamist, mistõttu peab see olema kiire ja tõhus vahend, mida saab kasutada selliste õiguslike olukordade ja huvide kaitsmiseks, pakkudes ajalist raamistikku, et vältida tõsist ja korvamatut kahju kasutajatele ja nende õigustele.

Teisest küljest väljendab teine üksus tõsiseid kahtlusi seoses videote jagamise platvormi teenuseosutajatele rangete tähtaegade kehtestamisega. Eelkõige märgib ta, et imperatiivsete ja kindlaksmääratud tähtaegade märkimine oleks vastuolus Euroopa seadusandja lähenemisviisiga, mis on nii e-kaubanduse direktiivis kui ka digiteenuste määruuses – eelkõige selle artiklis 9, mis käsitleb liikmesriikide kohtu- või haldusasutuste väljastatud ebaseadusliku sisu vastaseid korraldusi – vältinud eelnevalt kindlaksmääratud tähtaegade kehtestamist, et jätta ruumi juhtumipõhiseks hindamiseks, võttes arvesse ka sisu laadi ja muid faktilisi asjaolusid, et võimaldada huvide täpsemat tasakaalustamist ja vähendada internetis sõnavabaduse ohtu. Seetõttu teeb ta ettepaneku jätta välja kõik viited määruuse eelnõu artiklis 8 sätestatud VSP-teenuse osutajate konkreetsetele tähtaegadele ning säilitada kooskõlas digiteenuste määruuse artikli 9 sätetega üldine viide nõutavate meetmete vastuvõtmisele „põhjendamatu viivitusega“. Sama üksus märgib, et artikli 8 lõike 5 kohaselt peab Agcom menetluse lõpetama üksnes juhul, kui hageja algatab kohtumenetluse. Teiselt poolt märgib ta, et teenuseosutajale, kes soovib algatada kohtumenetlust selle kasutaja vastu, kes laadis väidetava rikkuva sisu platvormile üles, puudub säte. Seetõttu teeb ta ettepaneku seda vastavalt muuta.

Järelevalveameti märkused

Seoses taotlusega lühendada selles sätestatud menetluse tähtaegu märgitakse, et tähtajad on kindlaks määratud mõistliku tasakaalu abil erinevate asjaomaste huvide vahel, tagades kasutajate tõhusa kaitse kooskõlas menetluslike tagatistega ja võttes arvesse vajadust, et amet viiks läbi vajalikud uurimised. Seega, viidates sellele, mida on juba märgitud seoses eemaldamise jätkamise tähtaegadega videojagamisteenuse osutajatele, märgitakse, et siin esitatud tähtajad on haldustegevuse kindluse tagamiseks funktsionaalsed mittekohtuslikud tähtajad.

Võttes aga arvesse konsulteerimises osalevate eri üksuste märkusi ning pidades silmas haldusmeetme tõhusust ja tulemuslikkust, lühendatakse uurimiseelse kontrolli lõpuleviimise tähtaegu kaheteistkümnelt viiele (endine artikli 5 lõige 4). Samuti on juhul, kui artikli 8 lõikes 3 osutatud videojagamisplatvormi teenuseosutaja kohandab spontaanselt ja seda ka internetipiraatluse vastu võitlemise määruuse (muudetud resolutsioon 680/13/CONS) sätete alusel, ette nähtud, et menetlus lõpeb direktori otsusega ametist vabastamise kohta. Pädevat kollektiivset asutust teavitatakse korrapäraselt andmete esitamisest.

Pidades silmas konkreetset menetluse tähtaegu, pidades silmas saadud märkusi ja võttes arvesse vajadust hankida teatavatel juhtudel haldustoiminguga seotud teavet, peetakse asjakohaseks sätestada artiklis 11 sõnaselgelt, et kõik vajalikud teabenõuded peatavad artiklis 8 osutatud menetluse tähtajad. Lõpuks, mis puudutab menetluse lõpetamise tähtaega, võttes arvesse saadud märkusi ning pidades silmas haldusmeetme tõhusust ja tulemuslikkust, lühendatakse asjaomaseid tähtaegu 30-lt 15-le.

Artiklis 9 osutatud lõplike meetmete kohta

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Seoses sättega, mis käsitleb lõplikke meetmeid, mida amet võib vastu võtta, leiavad kaks üksust, et määruse eelnõu artikli 9 lõikes 2 sätestatud tähtajad on äärmiselt siduvad selleks, et videojagamisplatvormi pakkuja saaks rakendada asutuse meedet (sisu eemaldamine), sest see stimuleeriks potentsiaalselt õiguspärase sisu ülemäära eemaldamist ja oleks igal juhul vastuolus digiteenuste määrukses kehtestatud põhimõtetega. Eelkõige märgivad nad, et digiteenuste määrukses ei ole sisu eemaldamiseks ette nähtud eelnevalt kindlaks määratud tähtaegu, kuna see võib kahjustada sõnavabadust ega võimaldada eri liiki sisu erinevuste tunnustamist. Lõpuks märgivad nad, et ainult riiklikul tasandil kohaldatavate tähtaegade kehtestamine kahjustaks digiteenuste määruuse eesmärki luua sisu reguleerimise ühtlustatud raamistik ja võib tekitada Euroopas tegutsevatele äriühingutele õiguskindlusetust. Seepärast teevad nad ettepaneku jätta määruuse eelnõust välja sisu eemaldamise tähtaegade säte ning viia see kooskõlla digiteenuste määruuse mõtte ja sõnastusega, mille kohaselt vahendusteenuste osutajad peavad sisu eemaldamise korralduse suhtes järelmeetmeid võtma „põhjendamatu viivitusega.“

Üksus, viidates konkreetselt korraldusele, mille amet on sisujagamisteenuse osutajale andnud (vastavalt määruuse eelnõu artikli 9 lõikele 2), teeb ettepaneku näha ette sisu identifitseerimine asjaomase URL-i kaudu, et tuvastada see ainulaadsel viisil. Viidates sellega seoses digiteenuste määruuse artikli 9 sätetele (mille kohaselt „*Liikmesriigid tagavad, et teenuseosutajale edastatud lõikes 1 osutatud korraldus vastab vähemalt järgmistele tingimustele: a) korraldus peab sisaldama järgmisi elemente: [...] IV) selge teave, mis võimaldab vahendusteenuste osutajal tuvastada ja leida asjaomase ebaseadusliku sisu, näiteks üks või mitu täpset URL-i ja vajaduse korral lisateavet*“), märgib ta, et URL on ainus viis üheselt kindlaks teha sisu täpne elektrooniline asukoht, mille suhtes ameti meetmeid kohaldatakse, ning võimaldada videojagamisteenuse osutajal seda hinnata ja võtta viivitamata asjakohased meetmed.

Üksus usub, et meede, mida Euroopa Pangandusjärelevalve võib määruuse eelnõu artikli 9 kohaselt vastu võtta, on liiga üldine ja lai („*kõik meetmed, sealhulgas eemaldamine, mis on sobivad selleks, et takistada Itaalia üldsuse juurdepääsu sisule, mida peetakse artiklis 4 sätestatud eesmärkidega vastuolus olevaks*“); sama üksus märgib, et selline lai kohaldamisala võib kaasa tuua ülemäära koormavad, ebaproportsionaalsed või meelevaldsed korraldused, näiteks järelevalvekohustused (mis on sõnaselgelt keelatud e-kaubanduse direktiiviga, audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviga ja digiteenuste määruusega) või blokeerivad kohustused, mis ei ole proportsionaalsed rikkumise ulatusega (nt kogu kanalite blokeerimine piiratud või väiksemate rikkumiste korral) või tehniliselt jõustamatud kohustused (kahjuks sama eesmärki, mida TUSMA püüab saavutada). Lisaks ei nähta määruuse eelnõus ette üksikasjalikku teavet elementide kohta, mida järelevalveameti väljastatud piirav korraldus peab õiguskindluse põhimõtet rikkudes tingimata sisaldama. Sama üksuse sõnul peaksid sellised korraldused

sisaldama samu elemente, mis on sätestatud digiteenuste määruse artiklis 9, sealhulgas täielikku põhjendust selle kohta, miks teave kujutab endast ebaseaduslikku sisu, viidates ühele või mitmele liidu õiguse või sama õigusega kooskõlas oleva siseriikliku õiguse konkreetsele sättele.

Järelevalveameti märkused

Seoses konsultatsioonis osalejate märkustega, mis käsitlevad konkreetsete tähtaegade kindlaksmääramist, mille jooksul videote jagamise platvormi teenuseosutaja peab järelevalveameti meetme võtma, korraldakse eespool öeldut. Kuna tegemist on üksnes mittekohustuslike ja vabatahtlike tähtaegadega, peetakse asjakohaseks säilitada tutvumiseks ettenähtud dokumendi säte. Lisaks korraldakse, et see ei näi olevat vastuolus Euroopa seadusandja poolt digiteenuste määruks kasutatud sõnastusega, arvestades selle mittekohustuslikku iseloomu.

Seoses taotlusega märkida tellimuse sisu täpne URL, pidades silmas ka seda, mida Euroopa Komisjon on märkinud, peetakse asjakohaseks esitada videote jagamise platvormi teenuseosutajatele saadetud korraldus vastab digiteenuste määruse artikli 9 lõike 2 punkti a alapunktis iv sätestatud tingimustele, mis on seotud selge teabe, näiteks ühe või mitme täpse URL-i ja vajaduse korral lisateabe lisamisega, mis võimaldab videojagamisplatvormi teenuseosutajal tuvastada ja leida kõnealuse ebaseadusliku sisu. Lisaks, pidades silmas konkreetseid miinimumtingimusi, millele halduskorraldused peavad vastama, et vahendusteenuste osutajatel tekiks kohustus teavitada pädevaid asutusi selliste korralduste järelmeetmetest, nagu komisjon on märkinud, on määruks sätestatud, et korraldused edastatakse vastavalt digiteenuste määruse artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud juhistele.

Seoses üksuse tõstatatud murega seoses järelevalveameti videojagamisteenuse platvormile tehtud korralduse sisuga märgitakse, et korraldused on igal juhul täpsed ja konkreetsed. Nagu on hästi teada, keelab digiteenuste määruse artikkel 8 kehtestada üldise järelevalvekohustuse või aktiivse teabekogumiskohustuse. Teisest küljest ei piira sama määruse artikkel 6 siiski võimalust, et õigus- või haldusasutus võib kooskõlas liikmesriigi õigussüsteemiga nõuda teenuseosutajalt konkreetse rikkumise ärahoidmist või lõpetamist, nagu käesoleval juhul. Mis puudutab kartust, et korraldus on ebaproportsionaalne, siis tuleb meenutada, et halduspädevuse väljendusena tähendab see haldusakti vastuvõtmist, mis ei pea olema mitte ainult põhjendatud, vaid ka proportsionaalne taotletava eesmärgiga. Lisaks tuleb märkida, et kõiki ameti võetud meetmeid saab vaidlustada pädevas kohtus.

Selleks et tagada maksimaalne läbipaistvus ja ühtlustamine digiteenuste määruse menetlustega, nähti ette, et kooskõlas digiteenuste määruse artikli 9 lõikega 4 edastatakse VSP-teenuse osutajale antud korraldus teiste liikmesriikide digiteenuste koordinaatoritele.

Artiklis 10 osutatud riiklikule pädevale asutusele aruandmise korra kohta

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Üks üksus hindab määruse eelnõus esitatud menetlust, millega nähakse ette teavitada Euroopa Komisjoni ja riiklikku pädevat asutust, st selle liikmesriigi pädevat asutust, kus videojagamisplatvormi pakkuja on (või loetakse olevat) asutatud. Ta märgib siiski, et määrukses ja eelkõige määruse eelnõu artikli 10 lõikes 2 sätestatud tähtajad Agcomi koordineerimiseks selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus teenuseosutaja on asutatud, on liiga ranged. Sellega seoses soovib ta viidata ERGA vastastikuse mõistmise memorandumis kasutatud sõnastusele, milles kasutatakse väljendit „põhjendamatu viivitusega“, mitte täpset vastamise ajavahemikku.

Teiselt poolt märgib teine üksus, et selles ette nähtud sekkumistähtajad on liiga pikad ning muudavad Itaalia või välisriigi ametiasutuse sekkumise hilinenuks ja seega ebatõhusaks. Sellega seoses teeb komisjon ettepaneku lisada kahe asutuse vahelise koostöö lihtsustatud menetlus, millega kehtestatakse ajutised volitused, mis „konkreetsel asjaoludel, kui uuritava sisu on kahjulikud, on nende eesmärk sama ennetav eemaldamine kuni menetluse määratlemiseni.“

Järelevalveameti märkused

Seoses mõne konsultatsioonis osaleja tõstatatud murega tuleb märkida, et selles sätestatud tähtaegu tuleb mõista üksnes mittekohustuslike ja vabatahtlike tähtaegadena. Sellega seoses ei pea me vastuvõetavaks ettepanekut kasutada digiteenuste määrukses juba ette nähtud sõnastust, sest tähtaja lisamine, kuigi mittekohustuslik, tagab suurema kindluse ameti tegevuse suhtes kõigi asjaomaste üksuste huvides.

Seoses eri liikmesriikide asutuste vahelise koostöö korruga ja kooskõlas komisjoni märkustega meetmete võtmise kohta piiriülese teenuseosutaja suhtes e-kaubanduse direktiivi artikli 3 tähenduses, peetakse asjakohaseks selgitada määrukses, et kogu teabevahetus teiste liikmesriikide asutustele ja komisjonile seoses riigi pädeva asutuse teavitamisega toimub määrukses (EL) nr 1024/2012 (IMI süsteem) osutatud halduskoostöö siseturu infosüsteemi kaudu.

Karistuste määramise järelevalve kohta, millele on osutatud artiklis 12

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Üks üksus soovib sõnaselgelt sätestada, et kõnealuse määrusega hõlmatud juhtudel ei saa rahalisi halduskaristusi määrata, sest konsolideeritud seaduse artikkel 41 ei näe ette sanktsioone teises liikmesriigis asuvatele videojagamisteenuse osutajatele. Selles mõttes annab oma panuse ka konsolideeritud seaduse artikli 41 lõige 13, milles on sätestatud, et „kui teises liikmesriigis asutatud videojagamisplatvormi teenuseosutaja rikub artikleid

41 ja 42, võib amet saada asjakohase aruande kõnealuse liikmesriigi reguleerivale asutusele.“ Seetõttu teeb ta ettepaneku jätta välja kõnealuse määruse artikli 12 lõige 1 või viidata konkreetsetl kõnealuse määruse suhtes kohaldatavatele sanktsioonide määruse sätetele, kuna ametil puudub karistuspädevus.

Järelevalveameti märkused

Seoses taotlusega jätta välja viide ameti halduskaristusi ja -kohustusi käsitlevatele menetluseeskirjadele märgitakse, et kõnealune määrus on menetlusmäärus, millega ei kehtestata uusi ja esmaste õigusaktide sätetest erinevaid karistusi. Igal juhul jääb järelevalveametile võimalus tegutseda antud korralduse täitmata jätmise korral seaduse 249/1997 artikli 1 lõike 31 alusel.

Määruse jõustumise kohta

Asjaomaste üksuste peamised ametikohad

Üksus teeb ettepaneku kehtestada tähtaeg alates määruse avaldamisest alles pärast seda, kui see jõustub. Selle eesmärk on võimaldada videote jagamise platvormi teenuseosutajatel selles sisalduvate sätetega kohaneda.

Järelevalveameti märkused

Nõustudes esitatud taotlusega, millega nõustume, ja pidades silmas ka kohandusi, mis on vajalikud selleks, et tagada videote jagamise platvormi teenuseosutajate poolt ebaseadusliku sisu eemaldamise korralduste õigeaegne täitmine, näeb amet määruse jõustumiseks ette 30-päevase tähtaja.

Lisaks sellele peeti asjakohaseks täiendada kõnealust määrust eespool märgituga konkreetsetl viide määrusele (EL) 2022/2065 (digiteenuste määrus) ja siseturu infosüsteemile halduskoostööks (IMI), samuti teha mõned ametlikud selgitused ja muudatused, et suurendada menetluslikku selgust esialgse uurimismenetluse läbiviimisel ja aruannete haldamisel ameti poolt;

ARVESTADES sidusrühmade avaliku konsultatsiooni käigus tehtud märkusi ja Euroopa Komisjoni märkusi, on seetõttu vaja muuta ja täiendada konsulteerimiseks ettenähtud määruse eelnõu eespool nimetatud piirides ja põhjustel;

VÖTTES ARVESSE presidendi aruannet;

VÖTAB KÄESOLEVAGA VASTU ALLJÄRGNEVA DEKREEDI.

Ainus artikkel

1. Käesolevaga algatatakse avalik konsultatsioon määruse eelnõu, millega rakendatakse 8. novembri 2021. aasta seadusandliku dekreeedi nr 208 artikli 41 lõiget 9 Itaalia üldsusele suunatud programmide, kasutaja loodud videote või audiovisuaalsete äriliste teadaannete kohta, mida edastab videojagamisplatvorm, mille tarnija on asutatud teises liikmesriigis, nagu on sätestatud käesoleva otsuse A lisas.

Käesoleva otsuse võib vaidlustada Lazio maakonna halduskohtus 60 päeva jooksul alates selle avaldamisest.

Käesolev otsus avaldatakse ameti veebisaidil ja see jõustub 30 päeva pärast selle avaldamist.

Rooma, 22. november 2023

PRESIDENT
Giacomo Lasorella

Otsuse vastavuse tõendamine
PEASEKRETÄR
Giulietta Gamba

A lisa resolutsiooni nr 298/23/CONS
juurde

**MÄÄRUSE EELNÕU, MILLEGA RAKENDATAKSE 8. NOVEMBRI
2021. AASTA SEADUSANDLIKU DEKREEEDI NR 208 ARTIKLI 41 LÕIGET 9
ITAALIA ÜLDSUSELE SUUNATUD JA TEISES LIIKMESRIIGIS ASUVA
VIDEOJAGAMISPLATVORMI KAUDU EDASTATAVATE PROGRAMMIDE,
KASUTAJA LOODUD VIDEOTE VÕI AUDIOVISUAALSETE ÄRILISTE
TEADAANNETE KOHTA**

I OSA

Artikkel 1

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid.
 - a) „TUSMA“ – 8. novembri 2021. aasta seadusandlik dekreet nr 208, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1808 (millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamise konsolideeritud õigusakti käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta) rakendamist, võttes arvesse muutuvat turuolukorda.
 - b) Seadusandlik dekreet – 9. aprilli 2003. aasta dekreet nr 70, mis käsitleb direktiivi 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul) rakendamist.
 - c) Teenuseosutaja – infoühiskonna teenuse osutaja või füüsiline või juriidiline isik või tunnustamata ühendus, kes osutab infoühiskonna teenust, nimelt 21. juuni 1986. aasta seaduse nr 317 (mida on muudetud 15. detsembri 2017. aasta seadusandliku dekreediga nr 223 ja hilisemate muudatustega) artikli 1 lõike 1 punktis b nimetatud teenust.
 - d) Videojagamisplatvormi teenus – Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57 määratletud teenus, mille peamine eesmärk, eristatav osa või põhifunktsioon on üldsusele suunatud programmide, kasutaja loodud videote või mõlema pakkumine, mille puhul videojagamisplatvormi pakkujal ei ole toimetustusvastutust elektrooniliste sidevõrkude kaudu teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses ning mille korralduse määrab kindlaks videojagamisplatvormi pakkuja, sealhulgas automatiseeritud vahendite või algoritmide abil, eelkõige kuvamise, märgistamise ja sekveneerimise teel.
 - e) Videojagamisplatvormi teenuse osutaja – videote jagamise platvormi teenust osutav füüsiline või juriidiline isik.
 - f) Programm – animeeritud kujutiste seeria heliga või ilma, välja arvatud nn *gif*, mis moodustavad meediateenuse osutaja kehtestatud ajakavas või kataloogis ühe elemendi, olenemata nende kestusest, sealhulgas mängufilmid, videoklipid, spordisündmused, situatsioonikomöödiad (sitcomid), dokumentaalfilmid, lastesaated ja originaalfiktsioon.

- g) Kasutaja loodud video – heliga või helita animeeritud kujutiste seeria, mis moodustavad ühe elemendi, olenemata nende kestusest, mille kasutaja on loonud ja mille sama või mõni teine kasutaja on videote jagamise platvormile üles laadinud.
- h) Audiovisuaalne äriplane teadaanne – heliga või helita kujutised, mis on ette nähtud otseselt või kaudselt majandustegevusega tegeleva füüsilise või juriidilise isiku, sealhulgas telereklaami, sponsorluse, telereklaami, televisiooniostude ja tootepaigutuse kaupade, teenuste või kuvandi reklaamimiseks, mis on lisatud kasutaja loodud programmi või videosse tasuta või muu tasuta eest või enesereklaami eesmärgil.
- i) Tarbija – füüsiline isik, kes tegutseb muul eesmärgil kui tema kaubandus-, äri-, käsitöö- või kutsetegevus.
- j) Kasutaja – füüsiline või juriidiline isik, kes laadib videote jagamise platvormile üles TUSMA artikli 3 lõike 1 punktides g ja h osutatud sisu, st füüsiline isik, kes kasutab videojagamisplatvormi kaudu juurdepääsetavat sisu.
- k) Investor – mittekutseline klient või jaeinvestor vastavalt 24. veebruari 1998. aasta seadusandlikule dekreedile nr 58, millega kehtestatakse konsolideeritud rahandusseadus, st klient või investor, kes ei ole kutseline klient ega kutseline investor.
- l) Asukoha digiteenuste koordinaator – selle liikmesriigi digiteenuste koordinaator, kus asub vahendusteenuse osutaja peamine tegevuskoht või kus asub tema seaduslik esindaja;
- m) Amet – sidet reguleeriv asutus.
- n) Kollektiivorgan – Ameti Nõukogu.
- o) Direktoraat ja direktor – vastavalt asutuse digiteenuste direktoraat ja direktor *pro-tempore* (ajutine).
- p) Kontor – teise tasandi organisatsiooniline üksus.
- q) Riiklik pädev asutus – selle liikmesriigi haldusasutus, kus videote jagamise platvormi pakkuja on asutatud või kus teda peetakse asutatuks ja kes on pädev tegelema käesoleva määrusega hõlmatud asjaoludega.

- r) Menetluse eest vastutav isik – juht või ametnik, kes vastavalt ameti töökorraldust ja tegevust käsitlevatele eeskirjadele vastutab juurdlustoimingute ja muude käesolevas eeskirjas osutatud menetlusega seotud ülesannete täitmise eest.
- s) Elektroonilised sidevõrgud – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 2 lõikes 1 määratletud võrgud.
- t) Sanktsioonide määrus – otsuse nr 410/14/CONS A lisa, mis käsitleb „Halduskaristuste ja -kohustuste menetluseeskirju“, viimati muudetud ja täiendatud resolutsiooniga nr 697/20/CONS;
- u) Audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/1808.
- v) DSA määrus või DSA – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste õigusakt).
- w) ERGA – Euroopa Komisjoni 3. veebruari 2014. aasta otsusega C(2014) 462 loodud audiovisuaalmeedia teenuste Euroopa reguleerivate asutuste töörihm.
- x) Vastastikuse mõistmise memorandum – Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörihma poolt 3. detsembril 2020 vastu võetud dokument, mille eesmärk on luua raamistik oma liikmete vaheliseks koostööks ja teabevahetuseks, pidades silmas audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi ühtlustatud kohaldamist.
- y) IMI süsteem – määruses (EL) nr 1024/2012 osutatud halduskoostöö siseturu infosüsteem on praegu e-kaubanduse direktiivi artikli 3 kohaste teadete jaoks kasutatav süsteem.

I PEATÜKK

Kohaldamisala

Artikkel 2

Üldpõhimõtted

1. Ilma et see piiraks TUSMA artikli 41 lõigete 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohaldamist, reguleerib käesolev määrus menetlust, mille eesmärk on piirata järelevalveameti määrusega teises liikmesriigis asuva videojagamisplatvormi edastatavate ja Itaalia üldsusele suunatud videojagamisplatvormi edastatavate programmide, kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriliste teadaannete vaba liikumist vastavalt artiklis 3 sätestatud kriteeriumidele.

2. Amet võtab lõikes 1 osutatud meetmed, kui need on

- a) vajalikud seoses artiklis 4 osutatud eesmärkidega ning
- b) proportsionaalsed nende eesmärkidega.

Artikkel 3

Subjektiivsed identifitseerimiskriteeriumid

1. Selleks et teha kindlaks, kas teises liikmesriigis asuva teenuseosutaja edastatav programm, kasutaja loodud video või audiovisuaalne ärgline teadaanne on adresseeritud Itaalia üldsusele, peab olema täidetud vähemalt üks järgmistest kriteeriumidest:

- a) itaalia keele valdav kasutamine programmis, kasutaja loodud video- või audiovisuaalsetes ärilistes teadaannetes, mida tuleb hinnata seoses itaalia viipekeele audio, subtiitrite või kasutamisega;
- b) itaalia keele kasutamine videojagamisplatvormi teenuses, mida tuleb hinnata seoses itaaliakeelsete elementide olemasoluga kasutajaliideses, samuti mitmekeelse funktsiooni olemasolu, mis hõlmab itaalia keelt;
- c) videojagamise platvormi teenuse või programmi, kasutaja loodud video või kommertsteadaannete kaudu märkimisväärse arvu ühe kuu kasutajate kaasamine Itaalias, tuginedes andmetele, mille on esitanud asutused, kes esindavad kõige rohkem kogu võrdlussektorit, pidades silmas ka multimeedia lähenemisprotsesse, mille korraldus vastab ka erapooletuse, autonoomia ja sõltumatuse põhimõtetele;
- d) videojagamisplatvormi pakkuja teenis Itaalias tulu, isegi kui see kajastub välismaal asuvate äriühingute finantsaruannetes.

Artikkel 4

Sekkumise eesmärk

1. Vastavalt TUSMA artikli 41 lõigetele 7 ja 8 võib järelevalveameti otsusega piirata artikli 2 lõikes 1 osutatud videojagamisplatvormi kaudu edastatavate saadete, kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriliste teadaannete vaba liikumist järgmistel eesmärkidel:

- a) alaealiste kaitse sisu eest, mis võib kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut vastavalt TUSMA artikli 38 lõikele 1;
- b) võitlus rassilise, seksuaalse, usulise või etnilise vihkamise õhutamise ja inimväärikuse rikkumise vastu;
- c) tarbijakaitse, sealhulgas investorid TUSMA tähenduses.

2. Eelmise lõike kohaldamisel tegutseb amet:

- a) kohe ja vahetult vastavalt artikli 7 lõike 4 esimesele lausele, kui artiklis 5 osutatud eeluurimise lõpus on tegemist kiireloomulise küsimusega *seadusandliku dekree* artikli 5 lõike 4 tähenduses, mis on seotud selliste faktide või asjaolude ilmnemisega, mis kujutavad endast tõsist, vahetut ja korvamatut kahju kasutajate õigustele;
- b) artiklis 10 osutatud korras vastavalt artikli 7 lõike 4 teisele lausele juhtudel, kui tegemist ei ole kiireloomulise juhtumiga eelmise punkti a tähenduses.

II PEATÜKK

Aegumismeetmete vastuvõtmise menetlus

Artikkel 5

Sekkumiskord ja uurimiseelne tegevus

- 1. Direktoraat viib ex officio või osalise teate korral läbi vajalikud kontrollid, et teha kindlaks, kas Itaalia üldsusele suunatud sisu ei vasta artiklis 4 sätestatud eesmärkidele.
- 2. Direktoraat kogub kõik vajalikud elemendid, sealhulgas kontrollide, teabe- ja dokumenditaotluste, ärakuulamiste ja aruannete kaudu.
- 3. Järelevalve teostamiseks võib direktoraat saada toetust toimetusringhäälingu töörühmalt, rahanduspolitsei erirühmalt ning postipolitsei osakonnalt ja riikliku politsei kommunikatsiooniosakonnalt kooskõlas ametiga allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumitega.
- 4. Uurimiseelne kontroll viiakse, välja arvatud konkreetsete ja põhjendatud nõuete puhul, lõpule viie päeva jooksul alates hetkest, mil direktoraat on saanud faktidest ametlikud teadmised.

Artikkel 6

EVJA-le esitatavad aruanded

1. Igaüks võib ametile teatada artikli 2 lõikes 1 osutatud videojagamisplatvormi kaudu edastatavate programmide, kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriliste teadaannete levitamisest, kui ta leiab, et sisu on vastuolus artiklis 4 osutatud eesmärkidega.
2. Lõikes 1 osutatud taotlus saadetakse, kasutades ameti veebisaidil avaldatud näidist ja täites selle täies ulatuses vastuvõetamatuse korral, märkides eelkõige:
 - a) rikkumisest teatava isiku isikuandmed: juriidiliste isikute puhul ees- ja perekonnanimi ning elu- või asukoht või nimi, seaduslik esindaja ja registrijärgne asukoht;
 - b) asjaomase videojagamisplatvormi pakkuja nimi;
 - c) sisu, mida peetakse käesoleva määruse kohaselt ebaseaduslikuks, esitades kõik asjakohased elemendid selle ühemõtteliseks tuvastamiseks ja võimaluse korral selle videote jagamise platvormile üles laadinud isiku kohta;
 - d) teatatud käitumise hindamise mis tahes täiendavad funktsionaalsed elemendid, videojagamisteenuse osutajale juba saadetud aruannete koopiad ja nende tulemused ning nendevahelise kirjavahetuse koopiad;
 - e) taotluse põhjused ja huvi, mida sisu levitamine eeldatavasti kahjustab.
3. Kui aruanne ei sisalda eespool lõikes 2 nimetatud andmeid, võib direktoraat oma volitusi kasutades igal juhul algatada uurimise, kui saadud dokumentide kokkuvõtliku läbivaatamise põhjal tunduvad artiklis 9 nimetatud meetme vastuvõtmise tingimused olevat täidetud.
4. Järelevalveametis ei või algatada menetlust, kui kohtuasutuses on pooleli samasisuline menetlus samade poolte vahel.
5. Saadud aruanded võib rühmitada lähtuvalt teemast, kahjustatud huvist või asjaomase platvormist ning neid käsitletakse ühiselt. Sellisel juhul algab artikli 5 lõikes 4 osutatud tähtaeg viimase aruande kättesaamisest.

Artikkel 7

Eeluurimise tulemused

1. Direktoraat näeb artikli 5 lõikes 4 osutatud ajavahemiku jooksul ette selliste taotluste haldusliku sulgemise, mis on:
 - a) vastuvõetamatu artikli 6 lõikes 2 sätestatud nõuete täitmata jätmise või olulise

- teabe puudumise tõttu;
- b) vastuvõetamatu vastavalt artikli 6 lõikele 4 või väidetava rikkumise lõpetamiseks;
 - c) vastuvõetamatud, kuna need ei kuulu käesoleva määruse kohaldamisalasse;
 - d) ilmselgelt põhjendamatud, kuna ilmselgelt puuduvad faktilised ja õiguslikud eeltingimused, mis võivad endast kujutada rikkumist, sealhulgas seoses järelevalveameti volitustega.
2. Direktoraat teavitab taotlejat lõike 1 punktide a, b, c ja d kohaselt esitatud taotlustest.
 3. Direktoraat teavitab iga kolme kuu tagant kollektiivset asutust algatatud või lõpetatud menetlustest.
 4. Kui direktor on saanud pädevalt ametilt ettepaneku, mis sisaldab asjaolude täpset kirjeldust ja hinnangut kiireloomulise küsimuse olemasolu kohta artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, välja arvatud lõikes 1 osutatud, algatab direktor artikli 5 lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul artikli 8 lõike 1 kohase menetluse. Kui direktor leiab, et tegemist ei ole kiireloomulise küsimusega artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, ja tingimusel, et ta ei anna korraldust taotluse esitamiseks vastavalt lõikele 1, edastab sama direktor artikli 5 lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul eeluurimistegevuste tulemused kollektiivsele organile poole artikli 10 lõikes 1 osutatud otsuste tegemiseks.

Artikkel 8

Uurimise kord direktoraadis

1. Direktoraat teatab menetluse algatamisest videojagamisplatvormi pakkujale Itaalia jaoks määratud kontaktpunktis, kui see on osutatud ka digiteenuste määruse artikli 12 kohaselt, või tema registrijärgses asukohas. Eri- ja põhjendatud põhjalike uurimiste läbiviimise menetlus viiakse lõpule 15 päeva jooksul alates teatamisest, välja arvatud kuni 15 päeva pikkune peatamine.
2. Algatav teade sisaldab teavet programmi, kasutaja loodud video või audiovisuaalse ärilise teadaande kohta, mis väidetavalt on vastuolus artiklis 4 osutatud huvide ja eesmärkidega, faktide ja läbiviidud uurimiste tulemuste kokkuvõttega, pädeva asutuse ja menetluse eest vastutava isikuga, samuti kaitsedokumentide esitamise ja menetluse lõpetamise tähtajaga alates teate esitamisest.
3. Sama teatega, millele on osutatud lõikes 1, teavitab direktoraat videojagamisplatvormi teenuseosutajat, et ta võib omaalgatuslikult nõuded täita viie päeva jooksul alates algatamisteate saamisest, teavitades direktoraati, kes annab

korralduse menetluse halduslikuks lõpetamiseks.

4. Välja arvatud lõikes 3 osutatud omaalgatusliku kohandamise korral, edastab direktoraat uurimise tulemusena dokumendid kollektiivsele organile, tehes ettepaneku TUSMA artikli 41 lõikes 7 osutatud meetmete esitamiseks või vastuvõtmiseks.
5. Kui taotleja pöördub menetluse käigus samas olukorras kohtu poole, teatab ta sellest viivitamata direktoraadile. Sellisel juhul korraldab direktor taotluse haldusvahendite abil.

Artikkel 9

Lõplikud meetmed

1. Kollektiivne organ lõpetab menetluse, kui ta leiab, et artikli 2 lõikes 2 sätestatud tingimused ei ole täidetud.
2. Kui artikli 2 lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud, nõuab kollektiivasutus videojagamisplatvormi teenuseosutajalt kõigi meetmete võtmist, sealhulgas eemaldamist, mis takistaks Itaalia üldsusel juurdepääsu sisule, mida peetakse artiklis 4 sätestatud eesmärkidega vastuolus olevaks.
3. Lõikes 2 osutatud korraldus peab sisaldama selget teavet, mis võimaldab videote jagamise platvormi teenuseosutajal tuvastada ja leida kõnealuse ebaseadusliku sisu, näiteks ühe või mitu täpset URL-i ja vajaduse korral lisateavet kooskõlas digiteenuste määruse artikli 9 lõike 2 punkti a alapunkti iv sätetega, ning see edastatakse vastavalt digiteenuste määruse artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud juhistele.
4. Korraldus tuleb täita viivitamata ja igal juhul kolme päeva jooksul alates teate saamisest.
5. Lõikes 2 osutatud meetmetest teatatakse viivitamata ja igal juhul mitte hiljem kui kolm päeva pärast teatamist Euroopa Komisjonile ja selle liikmesriigi pädevale haldusasutusele, kus tarnija on asutatud või kus ta loetakse asutatuks, koos kiireloomuliste küsimustega ning kõigile digiteenuste koordinaatoritele vastavalt digiteenuste määruse artikli 9 lõikele 4.

III PEATÜKK

Riiklikule pädevale asutusele teatamise kord

Artikkel 10

Aruandlus riiklikule pädevale asutusele

1. Pärast dokumentide läbivaatamist ja artikli 7 lõike 4 teise lause kohaselt esitatud aruande hindamist, välja arvatud juhul, kui see leiab, et artikli 8 kohase menetluse algatamise tingimused või kiireloomuliste küsimuste korral artikli 8 kohase menetluse algatamise tingimused on täidetud, edastab kollektiivasutus viivitamata dokumendid selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus tarnija on asutatud või kus see loetakse asutatuks, aktiveerides IMI süsteemi kaudu liikmesriikidevahelised asjakohased koostöömenetlused, sealhulgas kasutades vastastikuse mõistmise memorandumis esitatud asjakohast teavet.
2. Kui riigi pädevalt asutuselt ei ole seitsme päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud dokumentide edastamisest või asjakohases koostöökorras sätestatud eri tähtaja jooksul saadud teadet, teavitab direktoraat kollektiivset asutust ja annab korralduse menetluse algatamiseks vastavalt artiklile 8.
3. Kui riiklik pädev asutus on edastanud vastuvõetud meetme lõikes 2 osutatud tähtaja jooksul, hindab direktoraat selle asjakohasust ja koostab eriaruande, mille ta edastab seitsme päeva jooksul kollektiivsele organile, kes tunnustab või annab korralduse menetluse algatamiseks, kusjuures lõplik akt, kui see koosneb korraldusest artikli 9 lõike 2 tähenduses, edastatakse see enne vastuvõtmist Euroopa Komisjonile ja riiklikule pädevale asutusele IMI süsteemi kaudu.

II OSA

Lõppsätted

Artikkel 11

Tähtajad

1. Käesolevas määruses osutatud tähtaegade arvutamisel võetakse arvesse ainult tööpäevi.
2. Kui on vaja nõuda teavet, peatatakse tähtajad alates väljuva protokollu kuupäevast kuni sissetuleva protokollu kuupäevani ja igal juhul mitte kauemaks kui kümneks päevaks.

Artikkel 12

Suunamiseeskirjad

1. Nende eeskirjade puhul, mida ei ole sõnaselgelt ette nähtud, kohaldatakse sanktsioonimäärust.
2. See ei mõjuta teiste digiteenuste koordinaatorite õigust võtta vastu korraldusi digiteenuste määruse artikli 9 lõike 4 kohaselt.

Artikkel 13

Läbivaatamisklausel

1. Järelevalveamet jätab endale õiguse vaadata käesolev määrus läbi kahe aasta jooksul alates selle jõustumisest, võttes arvesse kohaldamiskogemusi.